

Zelený ostrůvek na Hamráku ožil na jaře díky Spořilovákům

V realitu se konečně proměnil dávný sen mnoha generací obyvatel Spořilova a okolí - a to mít na spořilovském Hamerském rybníku (Hamráku) svůj vlastní zelený ostrůvek. Ano, sen se splnil, od slov a plánů se přešlo k činům a patnáctý dubnový den roku 2005 se ostrůvek uprostřed našeho rybníka zazelenal ve své kráse - přibily zde totiž tři krásné stromy. Dvě vrby a jeden pyramidální dub.

Celý ojedinělý projekt vznikl v myšlenkách věrných spořilováků na počátku roku 2005, a po několika týdnech je nyní úspěšně završen. Pracovní skupina - ZOH - nebo-li "Zelený ostrov Hamrák", která vznikla při internetových Spořilovských novinách, se v pátek 15.4.2005 scházela na místě předem avizovaného srazu již před 16. hodinou.

Na místě u rybníka byla již připravena laminátová zelená pramice a během poledne se zde společně s ní objevily i

stromy, dovezené přímo z lesnické školky. Hladina Hamerského rybníka byla již delší dobu nižší než obvykle, a tak před členy ZOH, kteří se mezitím na místo činu dostavili, ležel velmi těžký úkol - přeprava nářadí (lopaty, rýče, hrábě...), osob a v neposlední řadě také stromů. První příšla na řadu zahradnická výzbroj. Premiérová jízda na ostrůvek byla zahájena v 16:15 hod., kdy se kompletní redakce SN, jen několik metrů nalevo od dřevěného mola vydala na plavbu k břehům ostrůvku Hamráku.

Hladina byla vcelku klidná, to ovšem nelze říci o dně rybníka. Na břehu bylo bahnitě, uprostřed vod místy štěrkovité a vodní sloupec kolísal mezi 20 cm až 1 metrem. Přesto první lidé od konce letošní zimy vkročili živí a zdraví na štěrkové břehy této nevelké, o to více nádherné spořilovské ostrovní země. Nejprve byl obhlédnut terén, posbírány odpadky (plastové láhve, igelitové tašky z okolních hypermarketů, krabičky od cigaret a plechovky od piva...) a část posádky se poté vrátila zpět na pevninu pro první ze tří stromů. Mezitím se členové ZOH sešli na břehu v plném počtu, a tak po odvezení třetího stromu (pyramidálního dubu), bylo započato s přepravou pracovních sil. Všichni byli velmi překvapeni, když se první rýč zaryl do ostrovní půdy, která byla měkká a na první, laický pohled - kvalitní.

Během necelé hodiny intenzivní práce byly vykopány tři jámy o hloubce 30-40 cm, široké téměř 50 cm. Dále bylo přistoupeno k odstranění staré suché trávy a rákosí, což si vyžádalo další půlhodinu namáhavé práce v téměř pětadvacetistupňovém horku. Mezitím bylo dalším "spojem" dopraveno na ostrov občerstvení v podobě dobrého vína od Kalašů z Lechovického sklípku, které pro členy pracovní skupiny ZOH, objednal spořilovák pan Lukavec (dodatečně děkujeme). Touto lodí ovšem necestoval pouze Modrý portugal, nýbrž i český spořilovský zahradník Jan Fischer, který krátce předtím přijel svým vozem přímo před Lechovický sklípek.

Do nevelké lodi bylo poskládáno zahradnické nářadí, dovezené v přívěsu, a pět kvalitních dřevěných sloupků o délce 250 cm. Po doplutí na ostrůvek, což trvalo vždy tak 10-15 minut, třebaže to bylo jen několik desítek metrů, byla celá skupina ZOH na ostrůvku v téměř kompletním počtu, a těšila se na poslední - nejdůležitější etapu projektu, a to na vlastní zasazení stromů.

Spořilovský zahradník, pan Fischer se ukázal jako člověk na pravém místě. Projekt bez něho by patrně nebyl nikdy dokončen. Radou a prací odborníka na slovo vzatého bylo úderem šesté hodiny večerní překročeno k zasazení stromů...

Jámy pro kořenový systém byly po dohodě ještě více rozšířeny a stromy byly do nich vsazeny. Místní hlína a kvalitní kompost od Tomáše Ledviny, jim jistě bude prospívat. Náročnější operací bylo vztyčení podpěrných kúlů, které v případě pyramidálního dubu byly do půdy vsazeny tak, aby tvořili větru a nepřízní počasí odolný "trojúhelník". I to se povedlo, třebaže někteří z členů ZOH cedili za to vlastní krev. Na závěr vlastního sázení byla na kúly připevněna železná cedulka, nesoucí nápis - "Zasadili čtenáři Spořilovských novin, Jaro 2005". Po dokončení výsadby byla ještě jednou shrabána ležící suchá tráva kolem, do míst na břehu kolem celého ostrova byly vsazeny desítky vrbových proutků z ořezů, a veškerý "organický nepořádek" z ostrůvku, pohltily až třímetrové plameny ohně, který byl založen na štěrku přímo u vodní hladiny Hamráku. Poté bylo ještě okolí nově zasazených stromů upraveno do téměř parkové podoby. Jen na dvoumetrovou pneumatiku od traktoru, která ležela ve vodě (a stále bohužel leží) při severním břehu ostrůvku už nebyl čas, ani síly.

Na hladinu rybníka padlo šero, ochladilo se a bylo nutno pomýšlet na návrat na pevninu, respektive do útulného vinného šenku manželů Kalašových. Opět několik nočních jízd a odvoz všeho materiálu, nářadí a lidí z ostrůvku, který pak osiřel v temnotě, nad kterým již v té době kroužilo několik netopýrů...

V 21 hod. byla celá pracovní akce úspěšně dokončena a členové ZOH, společně s jejich blízkými a přihlížejícími čtenáři Spořilovských novin, kterých se sešlo kolem dvaceti, zasedli ke džbánu dobrého moravského vína a vynikající kolobáse z udirny. Akce byla oficiálně prohlášena za ukončenou a všichni byli spokojeni.

Ano, ostrůvek na Hamráku se změnil. Změnil se k lepšímu. Není už to jen plac-ka, kde jsou tři křoviska a desítky kopřiv. Jsou tu přece tři krásné mladé stromy, které zasadili obyvatelé Spořilova, čtenáři Spořilovských novin. Projekt se zdařil a společně věřme, že tu naše stromy budou i za 100 let...

Marek Mahdal

Poselství budoucím generacím Spořilováků:

„Na jaře Léta Páně 2005 se v myslích čtenářů internetových novin Spořilovských zrodil nápad velice to hezký a záslužný. Ostrůvek uprostřed rybníka Hamerského se tyčící, rozhodli se níže podepsaní zachránit a na věky věků zde založit malý sad o několika vrbách a jednom dubu pyramidálním. Nebo výsadníci žili tehdy v době byrokratické, museli před splněním úkolu tohoto, souhlasná vyjádření pánů úřednických získati. Stalo se. Posléze již nebránilo nic v cestě na ostrůvek neobydlený se na pramici vypraviti, jámy hloubky příslušné zde za pomoci nářadí zahradnického vyhloubiti a stromy odborníkem pečlivě vybrané do země zdejší zasaditi.“

Hledání otázek a odpovědí

Téměř tři měsíce už uplynuly od zasazení tří stromků na ostrůvku v Hamerském rybníku. Tři měsíce od události, jejímž skromným hybatelem byly také redaktoři Spořilovských novin. Velkou zásluhu na realizaci této akce mají ale především sami aktivní čtenáři, vlastní čtenářské jádro novin, ze kterého se zformovala během několika setkání v Lechovickém sklípku realizační skupina. Stromy, konkrétně dub a dvě vrby, se již zelenají uprostřed rybníka a v redakci od té doby přemýšlíme nad dalšími projekty a hledáme odpovědi na různé další otázky. Jak zajistit, aby okolí Hamerského rybníka bylo bez odpadků? Je protihluková stěna pro starý Spořilov dostatečným řešením? Přežije příští roky spořilovská zezeň záplavu soli? Bude Roztylské náměstí i v budoucnu psím korzem nebo společenským centrem Spořilova? Je kulturní i architektonický odkaz starého Spořilova dostatečnou zárukou pro rozvoj spořilovských spolků? Vznikne Spořilovská kronika? Máme prozradit tajemství jedné spořilovské truhly? A zajímají se vlastně naši sousedé o místo svého bydliště?

Rok Spořilovských novin je za námi. Jaký bude ten příští?

(thr)

Břehy Hamráku připomínají skládku

Hamerský rybník je značně znečištěný. Tato informace téměř jistě nikoho nepřekvapí, nikdo tu ani pstruhy hledat nebude, chceme však jen poukázat na skutečnost, že břehy kolem toho rybníka jsou v některých místech doslova v žalostném stavu...

Nejhorší stav znečištění představuje doslova odpudivé místo při přítoku z náhonu do rybníka. Zapáchající a tlející organické i anorganické věci tu nelze přehlédnout.

Věrne tedy, že MČ Praha 10 splní svůj příslib, a zajistí častější úklid a předejde tak dalším rychle vznikajícím černým skládkám na březích jinak pěkné vodní plochy. Místo přítoku, kde je jakýsi poloostrov je zarostlé suchým rákosím a právě to je "ideální místo" pro lidi, kteří se chtějí zbavit odpadků typu pneumatiky, zbytky stavebního materiálu atd.

Situace není lepší v místech mezi Lechovickým sklípkem a stavidlem, kde nedávno nízký stav vody odkryl doslova vetešnictví. Je škoda, že lidé, kteří po večerech chodí do celém Spořilově s taškami a vybírají z popelnic a kontejnerů veškeré "hodnotné" věci, se nesoustředí i na odkryté břehy Hamráku. Mnohakilové železné harampáči tak bohužel opět mizí pod hladinou rybníka, který byl v květnu opět napuštěn.

(mm)

Vyjádření

Redakce Spořilovských novin se v uplynulých dnech dotázala zastupitelů Městské části Praha 10, jaké plány má v nejbližší době vršovická radnice se „spořilovským“ Hamerským rybníkem, který již spadá do území Prahy 10. Odpověděl nám Bc. Martin Pecánek, vedoucí OŽP ÚMČ Praha 10: „Velice si vážíme lidí ze Spořilovských novin a Vaši snahy o zlepšování lokality v okolí Hamerského rybníka. Pokud jde o Vaše dotazy na budoucí záměry v této oblasti, tak hlavním limitujícím faktorem jsou vlastnické vztahy a celková koncepce

rozvoje celého tohoto území. Pozemek pod Hamerským rybníkem je ve vlastnictví organizace, která je v likvidaci a do dořešení jejího zániku nelze předpokládat, že by bylo provedeno odbahnění a případným dalším úpravám. Okolní plochy jsou částečně ve vlastnictví soukromých subjektů a částečně ve vlastnictví hl.m. Prahy. Na stav ploch v soukromém vlastnictví má městská část pouze velice omezený vliv a je především na každém jednotlivém majiteli jak se o svůj majetek stará.

Pokud se jedná o pozemky hl.m. Prahy pokusíme se dojednat alespoň jejich častější úklid. Pro městskou část se jedná o jedno z nejvýznamnějších rozvojových území tzv. "Trojmezí" (blízkost hranicí tří městských částí) a jeho součástí jsou samozřejmě i plochy v okolí Hamerského rybníka. Na budoucí využití těchto ploch se na Magistrátu hl.m. Prahy již delší dobu připravuje koncepce budoucího využití a po jejím dokončení bude s jejím závěrem seznámena širší veřejnost“.

Nebezpečné větve

Sobotní dubnový podvečer nás s Radkou dovedl k Hamerskému rybníku, abychom se pokochali pohledem na „novou tvář ostrůvku“. Naše procházka okolo rybníka byla završena v restauraci Hamrsport, na dřevěné terase s pěkným výhledem, jak jinak, než na náš ostrůvek. Přišli jsme sem povečeřet, ale hlavní událostí večera byl na Spořilovské poměry dost drsný zážitek, jehož hlavním protagonistou byl opět strom. Tentokrát poněkud starší. V příjemné atmosféře jsme jedli u stolu, který byl nejbliže cesty kolem rybníka. Krátce po půl sedmé jsme jen 10 metrů za našimi zády uslyšeli ohlušující praskání dřeva a následně velkou ránu. Ze stromu, který se nachází hned vedle stánku, kde prodávají kopečkovou zmrzlinu, se zřítíla na zem mohutná větev. A nebyla to ovšem jen malá větvička... Průměr jsme odhadli na 20 cm a délku na dobré 3 metry. Můžu říci, že jsme se oba docela lekli, stejně tak jako všichni lidé v okolí... Pochopitelně nejvíce byla vystrašená maminka, která na chvíli odložila kočárek s dítětem jen 3 (!) metry od místa, kam větev dopadla. Dalo se hovořit o velkém štěstí... (mm)

Omezte solení komunikací

reakce veřejnosti na otevřený dopis Prof. Dr. Peška

Dr. Jiří Pešek oslovil 23.1.2005 Obvodní úřad v Praze 4 s žádostí o omezení posypu solí na Spořilově jako reakci na jeho prokázané škodlivé účinky na stromy a zeleň. 27.1. k jeho dopisu připojil hlubší odborné hledisko Ing. Jan Fischer, správce zeleně na Spořilově.

Podpisové archy pro připodepsání pod otevřený dopis byly umístěny na třech místech (lékařská ordinace, kostel, soukromý byt) a dopis byl uveřejněn na internetových stránkách www.sporilov.info. Nebyla mu dělána žádná širší propagace na veřejnosti, přesto se podpisové archy spontánně šířily po Spořilově. Z tohoto důvodu není možné přesně určit, kolik obyvatel připojilo svůj podpis. Redakci Spořilovských novin se vrátilo 23 archů s 321 podpisy.

Všechny podpisy budou předány na Obvodní úřad v Praze 4, aby tvořily přílohu dopisu Dr. Jiřího Peška - žádosti o omezení posypu solí na Spořilově.

Mimo písemné podpisování otevřeného dopisu bylo možné hlasovat v internetové anketě uveřejněné ve Spořilovských novinách. Na otázku "Souhlasíte s nadměrným používáním soli na Spořilově pro posyp ulic v zimním období?" reagovalo 526 čtenářů, resp. domácností. 455 hlasujících (86.5%) odpovědělo NESOUHLASÍM. 71 čtenářů (13.5%) s dosavadní praxí souhlasí. Serióznost výsledků internetového hlasování je zajištěna tím, že z každého počítače lze hlasovat jen jednou. V důsledku to však znamená, že počet odevzdaných hlasů odpovídá počtu domácností, nikoli jejich členů. Skutečný počet zájemců o hlasování (a problematiku solení versus zeleň) je vyšší.

O další postup celé problematiky solení a jejího omezení ve prospěch zeleně se budeme i nadále zajímat, interpelovat poslance, kontaktovat příslušné organizace a informovat média.

Tomáš Ledvina

Podpisové archy

předány starostovi

15. června 2005 Tomáš Ledvina - zástupce spořilovských občanů, kteří podepsali petici PROTI SOLENÍ - předal na Úřad městské části Praha 4 archy s podpisy, původní dopisy pánů Peška a Fischera a dopis starostovi.

Starostovi byla určena také speciální příloha - pytlík soli kuchyňské, aby si mohl ozkoušet její účinky osobně. Tomáše Ledvina v budově úřadu přijal místostarosta Bohumil Koukal (ODS).

Odborníci z oblasti ochrany životního prostředí naší redakci v několika dopisech informovali, že umírání spořilovských stromů dále pokračuje. Příznaky, které mohou sledovat i laici, se letos objevily na spořilovské zeleni již o 5 - 6 týdnů dříve než v loňském roce. Umírají přitom nejen několik let staré (nově vysazené stromy), ale i desítky let stará stromořadí. Stav je patrný zejména v kopcovitých ulicích Spořilova.

V záležitosti solení spořilovských ulic v uplynulém období interpeloval na zasedání zastupitelstva opoziční zastupitel Ing. Miroslav Chocholouš (US-DEU), jinak člen Kontrolního výboru při ZMČ Praha 4.

Jednání týkající se zimní údržby komunikací na Spořilově právě probíhají. O jejich výsledku vás budeme informovat.

Hluk = dlouhodobý problém Spořilova

Od roku 1989 bydlím v Jihozápadní V., což je ta poslední ulice souběžná s magistrálou, která ústí do vrátnice Geofyzikálního ústavu AV ČR. Celá naše ulice a řada okolních (i Jihozápadní IV., která je pod Geofyzikou) a další ulice, lemované jižní spojkou, Hlavní atd., trpí dlouhodobě nadměrným hlukem, bohužel i vibracemi, vyvolanými provozem těžkých nákladních aut a vše se neustále zhoršuje.

Před několika lety jsme tady s JUDr. Kalistou a několika dalšími založili občanské sdružení Starý Spořilov, protože jsme zjistili, že jako s jednotlivými občany se s námi žádný úřad nechce bavit. Ovšem praktický smysl to nemělo. JUDr. Kalista (a před tím ještě JUDr. Hudec, dnes již delší dobu po smrti) se snažili (marně) korespondovat s orgány HES, s MÚ Praha 4, Magistrátem, ministerstvy, protože provozem magistrály a Jižní spojky jsou tady porušovány trvale všechny hygienické normy, nehledě již na zmíněné aerosoly a vibrace. Pražský hygienik nám potvrdil, že magistrála byla uvedena do provozu s výhradou, že bude vystavěna protihluková bariera, což se 25 let nestalo. Teprve před několika lety (po mnoha slibech a urgencích) tady postavili za velké peníze zcela nefunkční stěnu, přes kterou je vidět z našich oken na silnici, a hned nato postavili OBI, takže se hluk, odražený od této stěny odráží zpátky od vyšší stěny objektu OBI a kravál tu máme ještě větší než před tím.

Poslední měření hluku se tady provádělo cca před 2 nebo 3 lety a u mne, tj. v rohovém domku, který je poslední v řadě u Geofyzikálního ústavu a tedy od magistrály vlastně nejdále, bylo naměřeno v létě (kdy je hluk menší, protože jsou tu stromy s listím) cca 70 dB ve dne i v noci. Ostatní domky v řadě jsou na tom ještě hůře.

Dnes to bude patrně ještě více, protože se provoz na magistrále po vstupu do EU zdvojnásobil. Povolené hygienické limity hluku jsou ovšem od vstupu do EU ještě nižší než předtím a činí 50 dB ve dne a 40 dB v noci. Na naše stížnosti nám pověřený útvar magistrátu odpověděl, že v našem případě jde o starou zátěž a s tím, že se nebudou zabývat. Jenže podmínka hygienika o vybudování ochranného valu (který je mimochodem dodnes - ač neexistující - údajně zakreslen v územním plánu) byla stanovena hned při povolování stavby, takže nejde o nic, o čem se nevědělo včas.

Nejde jenom o hluk. Před rokem jsem prováděl kompletní opravu vnitřních prostor svého domku. V celém přízemí jsem nechal udělat nové vnitřní omítky, podlahu, strop. Dnes - po 15 měsících - mám na celé delší straně domku směrem v magistrále praskliny v obou rozích, v jednom případě až 2-3 milimetry, zvenku popraskané sokly na fasádě a není jasné, jak to může pokračovat dále. Nikoho to nezajímá. Ostatní sousedi zřejmě už ztratili energii - bydlí tady většinou důchodci - ale myslím, že tohle musí být jednou dořešeno. Zatím na to nemám mnoho času, ale za rok patrně také půjdu do penze a pak se do toho pustím, i kdybych měl podat trestní oznámení na odpovědné orgány pro porušování platných zákonů a norem. Až nám jednou barák spadne na hlavu, budou mít úřady po starostech, ale do té doby nedám odpovědným úředníkům spát alespoň tak, jako mně nedává spát hluk z magistrály.

z dopisu Eduarda Vašátka

Finanční úřad změnil sídlo

S účinností od 9.5.2005 změnil své sídlo Finanční úřad pro Prahu 4. Z adresy v Petrohradské 6/1486 v Praze 10 se přestěhoval do budovy City Empiria (dříve Motokov). Nová adresa pro písemný i osobní styk je Na Strži 1702/65, 140 00 Praha 4. Telefon: 234 689 111.

Pražská energetika úřaduje i v pátek

Obyvatelé Spořilova dosud museli kvůli vyřízení záležitostí týkajících se elektřiny vyhledávat kancelář Pražské energetiky (PRE) příslušnou jim podle trvalého bydliště, tj. kanceláře Vladimírka v Nuslích. To však již brzy nebude platit.

Od 1. července je obsluhováno v kterémkoliv z obchodních míst PRE na území hlavního města. Všechna budou mít navíc otevřena také v pátek, což se již osvědčilo v kanceláři v paláci Adria.

„Od začátku prázdnin zcela v našich kancelářích padá místní příslušnost. V paláci Adria na Jungmanově náměstí, ve Vladimírově ulici v Praze 4 i na Balabence v Praze 9 obsluhují zákazníka odkudkoliv. Všechna obchodní místa jsou dobře dostupná městskou dopravou,“ potvrdil tiskový mluvčí PRE Petr Holubec. Stejně jako již nyní v paláci Adria by navíc do budoucna měli energetici obě zbývající kanceláře sdílet spolu s Pražskou plynárenskou. „Upravujeme strukturu našeho obchodu a služeb potřebám zákazníků a trhu podle evropských trendů, ale i zkušeností z ostatních krajů naší republiky. Chceme nabízet kvalitnější služby,“ dodal mluvčí.

V následujících měsících budou energetici sledovat nový provoz, v případě potřeby rychle zareagují na případné podněty od klientů. Zákazníci stále mohou telefonovat na telefonní linku Spolu pro Prahu 840 555 333, nebo na Zákaznickou linku PRE 267 05 5555, informace lze získat také e-mailem na adrese preforum@pre.cz.

„Každého našeho zákazníka budeme o chystaných změnách informovat na letáčích, které obdrží spolu s fakturou. Informace podávají i všechna klientská centra. Zákazníci je naleznou také na internetových stránkách společnosti www.pre.cz i projektu Spolu pro Prahu pražského magistrátu www.spoluproprahu.cz,“ podotkl Petr Holubec.

Všechny obchodní kanceláře PRE budou mít od 1. července otevřeno od pondělí do čtvrtka od 9 do 18, v pátek do 12 hodin.

(red)

Informace ze Spořilova najdete na www.sporilov.info

Nebezpečný odpad. Kam s ním?

V červnu, ale především pak v červenci 2005 proběhne sběr nebezpečného odpadu ze spořilovských domácností. Na každém stanovišti, jejichž seznam přinášíme v tomto příspěvku, se bude nebezpečný odpad (nebezpečné složky běžného komunálního odpadu) sbírat přibližně 20 minut. Využijte proto i vy možnosti, zbavit se nebezpečných věcí a zároveň možnosti ušetřit naše životní prostředí.

Trasa sběru nebezpečného odpadu v červenci nemine ani Spořilov. Přinášíme Vám přehled, kde je možno ve dnech 15.června (středa), 14.července (čtvrtek) a 27.července 2005 (středa) odložit do speciálního mobilního kontejneru nebezpečný odpad.

Ve čtvrtek 14. července 2005

Jižní XVI - Čtyřdílná
od 15:00 hod. do 15:20 hod.

Boční II - Jihozápadní V
od 15:30 hod. do 15:50 hod.

Boční I - Jihovýchodní I
od 16:00 hod. do 16:20 hod.

Struhařovská - Postupická
od 16:30 hod. do 16:50 hod.

Střimelická - Na Chodovci
od 17:00 hod. do 17:20 hod.

Krajánkova - Zárybničná (u garáží)
od 17:30 hod. do 17:50 hod.

Severovýchodní II - Severní II
od 18:00 hod. do 18:20 hod.

Roztylské náměstí - Žilinská
od 18:30 hod. do 18:50 hod.

Ve středu 22. července 2005

Roztylské náměstí (u č. o. 33)
od 17:40 hod. do 18:00 hod.

Jižní náměstí
od 18:10 hod. do 18:30 hod.

Hlavní (u restaurace U Řezníků) od 18:40 hod. do 19:00 hod.

Více informací na tel. 266 310 962,
fax 284 819 249.

(mm)

Knihovna v létě

O prázdninách bud spořilovská knihovna otevřena: v úterý 9 - 19 hod., ve středu 12 - 19 hod., ve čtvrtek 12 - 19 hod. a v pátek 9 - 15 hod. Zcela uzavřena bude spořilovská pobočka městské knihovny od 2. do 5. srpna.

(thr)

Změna tarifů PID

Po pěti letech neměnných tarifů se od prvního července letošního roku zvyšují ceny za používání pražské hromadné dopravy. Roční předplatní kupón bude stát 4 150 Kč, čtvrtletní 1 260 Kč a měsíční 460 Kč. Plnocenná jednorázová jízdenka bude od počátku léta stát 20, nepřestupní pak 14 korun. Jednorázovým jízdenkám se současně prodlužuje doba platnosti: plnocenná jízdenka bude platit 75 namísto stávajících 60 minut, platnost nepřestupního lístku se prodlužuje ze stávajících čtyř stanic metra na pět a v povrchové dopravě z 15 na 20 minut. Praha také nově zvýhodňuje kategorii důchodců do sedmdesáti let. Rozhodnutí podpořili v radě jak zástupci ODS, tak ČSSD.

S rozhodnutím, zda ceny za MHD v hlavním městě zvýšit či ne, rada dlouho váhala. „Prioritou Prahy byla, je a vždy bude podpora integrovaného systému městské hromadné dopravy, která patří mezi světovou špičku. Jestliže chceme tuto úroveň zachovat, musí dojít i ke změnám v cenových tarifech,“ prohlásil primátor. „Nůžky mezi městskými dotacemi a podílem, kterým na hromadnou dopravu ve městě přispívají cestující, se nemožno rozevírat do nekonečna a především to je důvodem změny tarifů.“

Tržby z jízdného přitom v současné době kryjí pouze 23,1 procenta provozních nákladů: „Zhruba sedmdesát sedm procent ceny každé jízdy tak platí za cestující hlavní město. To je nepochopitelný, který je ve srovnání s ostatními evropskými metropolemi obrovský,“ prohlásil primátor. „Nůžky mezi městskými dotacemi a podílem, kterým na hromadnou dopravu ve městě přispívají cestující, se nemožno rozevírat do nekonečna a především to je důvodem změny tarifů.“ upozornil radní za dopravu Radovan Steiner Zvýšení cen jízdného by mělo do městské kasy přivést zhruba 592 milionů korun. „Tyto peníze půjdou samozřejmě zpět do dopravy, mimo jiné na nákup nových vozů metra, tramvají, autobusů atd. I tak bude Praha nadále pokrývat dotacemi více než sedmdesát procent nákladů na integrovanou dopravu,“ dodal radní Steiner.

(red)

Spitznerovi vzpomínají na Spořilov

Je to téměř neuvěřitelné. Redakci Spořilovských novin se ozvali čtenáři, kteří mají dávný vztah ke Spořilovu. Náhodou našli na internetu Spořilovské noviny. Dlouhá léta bydlí ve Vídni. Pan profesor hudby Gerald Spitzner a paní Renate Spitzner, která jako dítě chodila dva roky do spořilovské základní školy (dnes ZŠ Jižní), srdečně zdraví čtenáře Spořilovských novin. Z té doby pochází i několik vzpomínek, které nám Spitznerovi zaslali. **Text přinášíme ve znění tak, jak přišel do redakce. Jistě omluvíte prohřešky proti českému pravopisu, ale je třeba si uvědomit, že rodina pana Spitznera již mnoho let na Spořilově a v Čechách nebydlí... Proto je část psána milou češtinou, část německy.**

Milý Spořilovaci !

Unser Tschechisch ist nur "Kleinkindsprache".
Wir versuchen es und bitten uns zu korrigieren...

Konec války

První vzpomínky na Spořilov jsou od malé Renátky (Renate Spitzner, rozená 28.5.1943 v Praze) od konce války v květnu 1945.

Celá rodina Borovcová sedí u stolu v kuchyni na západní straně domu čp. 450/3. Je konec války.

Teta Zofie Borovcová na jednu stane a říká: "Pan Ježíš nás volá do sklepa!" Záněhlé hlášení o nebezpečí nebylo, ale všichni staly a šly do sklepa, také malá Renátka. Okamžitě bylo slisť a citit velký ramus. Rucní granát explodoval v kuchyni kde jsme seděli. Celé léta byl videt stín díry od nemeckého rucního granátu. V pole kde bil pozdejc metro bili nemci schovaný, který nevedeli ze je konec valky.

Dort wo früher die Felder mit Getreide waren sind dann Barraken gebaut worden, in einer Barrake war dann auch Volksschulunterricht. Die zweite Volksschulklasse hat die kleine Renátka in einer Barrake verbracht. Mit ihr zusammen Helena Senkova, die leider schon gestorben ist und Maruska Kubikova (dnes: Majerova).

Wir haben tausende Geschichten von Spořilov und das Herz ist dort geblieben. Vorerst, die erste Geschichte zum Thema "60 Jahre Kriegsende". Zdravíme Spořilovaci

Pes a Kočka

Jak me bylo asi pet let jsem dostala knihu "Povídání o pejskovi a kocicce" od Josefa Capka. Babicka musela stále a stále opakovat celou knihu: "To bylo tenkrát, když pejsek a kocicka jeste spolu hospodarili..." Stále a stále jsem o to premislala, jak pes a kocka jsi dovedi rozumet. Hodne me ta kniha pomohla v zivote v zakládání pomocni spolecnosti "Venite". Malý přítel Jenda, o rok mladší, prisel na navstevu a ja jsem mu hned nabidla: "Ti jses pes a ja jsem kocicka". Jenda zacal plakat: "Ja nejsem pes, ja jsem Jenicek!" Jenda wohnt auch nicht mehr in Spořilov, aber in der Naehе von Prag. Seine erste Tochter hat er nach mir "Renatka" genannt. Die Basis, die in Spořilov gelegt wurde, hat uns ueber die Klippen des Lebens in guter Freundschaft erhalten.

Tatínek a káva

V zimě 1942/43 hral tatínek v Rudolfinum houslový koncert. Po koncertě ho vzaly němci sebou protože měl tak dobrý sluch. Mamince poslali denně malý baliček kávy, kterou rozdělila nejen s rodinou ale také se soustykami, také s maminkou od Věry, která byla o rok mladší. Ona měla ještě tatínka, já měla vůně kávy, která se vařila pro celý Spořilov.

Věra má jenom jednoho tatínka

Věra byla často u nás, protože u nás byla stará babička vždicky doma. Hraly jsme se skoro denně. Jednou byla nějaká hádka. Věra řekla: "Ty nemáš tatínka, já mám tatínka!" Přemislala jsem, viděla čtyři bratři maminky (Strejda Emil, Vilem, Pepi a Pavel) a řekla: "Ty maš jednoho, ja jich mám více!" Pozdravyme

Vase stare Spořilovaci z Vídně

Další zajímavé vzpomínky a příběhy, které prožila paní Spitznerová - Borovcová na Spořilově, přinesou Spořilovské noviny již brzy, čtete www.sporilov.info; současně vyzýváme obyvatele Spořilova k zapisování svých vzpomínek na různá období svého života a prosíme o jejich zaslání k nám do redakce. Pamětníkům současně nabízíme i využití našeho redakčního diktafonu a vnitřního redaktora. Zachovejme svoji vlastní minulost pro budoucí generace!

Pizzerie Sartia

Pizzerie Sartia se nachází na sídlišti Spořilov II mezi ulicemi Střimelická, Zvánovická, Hrusická a Měchenická. Jedná se o typicky sídlištní objekt, na kterém už je patrný „zub času“. V rámci něho je v dolní patře umístěna „Večerka“ a Čistírna oděvů. V prvním patře se pak nachází samotná - Pizzerie Sartia. Do pizzerie se nejlépe dostanete od zastávky autobusů „Spořilov“ číslo 136 a číslo 213 (směr Vršovice). Od zastávky autobusů půjdete pořád rovně ulicí Zvánovickou, minete po pravé straně samoobsluhu, veterinární ordinaci a prodejnu postelí, potom začnete stoupat do mírnějšího kopce a před Vámi mírně vlevo bude jednopatrová budova ze začátku 70. let minulého století. Do pizzerie se dostanete po schodech postavených vně budovy, které jsou již zubem času dost poznamenaný. V 1. patře je na levé straně od fitcentra – Pizzerie Sartia.

Nejprve jsme si objednali pívko. Mladá, usměvavá servírka nám během tří minut přinesla dobře ošetřeného Bernarda desítku (fesítka Bernard za 18 Kč, fvanáctka Bernard za 25 Kč). Ten, kdo si raději dá nějakou tu kořalku, určitě si vybere, nebo nápojový lístek jich nabízí celou řadu.

V době naší návštěvy zbýval do Vánoc jen jeden týden, a tak byla pizzerie vyzdobena ve „vánočním stylu“. Součástí

prostor restaurace je i sázková kancelář s automatem na cigarety. Lokál pizzerie je řešen jako napodobenina letní restaurace s krytou zahrádkou. V hlavní části restaurace je pět obdélníkových stolů pod umělým bambusovo - rákosovým přístřeškem, který má navodit letní atmosféru. Venku byla zima a sychravo, a tak tento zlepšovák na nás moc nezapůsobil. Jinak se ale jedná o dobrý nápad. Při pohledu ven si nemůžete nevšimnout oken, do kterých se během let moc neinvestovalo, ale které jsou (snad proto) z větší části zakryty červeným závěsem. Pěkný a praktický barový pult uprostřed restaurace nabízí pohodlné posezení pro cca 10 lidí a je uspořádán do „tří-čtvrtě kruhu“. V rohu restaurace u oken nemůžete přehlédnout velkou plasmovou TV, umístěnou na podstavci, určenou pro projekci sportovních utkání. Úhlopříčku televize jsme sofistikovaně odhadli na 150 cm.

Kapacita lokálu je cca 80 lidí. Jak už jsme se zmínili, posadit se můžete pod trámový přístřešek krytý rákosou, pod zavěšený slunečník dodavatele piva, na dvě zvýšená podia, k baru a nebo k barovým stolkům. Za barem jsou dva velké, „jedenáctipatrové“ stojany na archivní vína zdejší vinotéky. Stěny restaurace mají živý, oranžovo-červený nádech a dobře ladí s výbavou pizzerie. Podlaha je dlaždicová s červeno-hnědým nádechem. Vedle baru je umístěno akvárium (o rozměrech 1m x 0,5m) s několika obyvateli. Kousek od vinotéky se v době naší návštěvy tyčil zhruba dvoumetrový

umělý vánoční strom s červenými blikajícími světýlky. Pohodovou atmosféru doplňovala i hudba, která se v přiměřených decibelech linula z několika reproduktorů umístěných na stěnách po celém lokálu. Nedostatek jinak pěkné restaurace opět vidíme v malém počtu tolik potřebných věšáků.

Jídelní lístek oranžové barvy, ve formátu A3, zatavený v plastu, ležel na stole už v době našeho příchodu, a tak jsme začali „listovat“ v jídlech. Nabídka se skládá z 5 druhů opečeného chleba od 30 do 80 Kč, 22 druhů pizz od 40 do 115 Kč, 4 druhů špaget od 80 do 95 Kč, 9 druhů dalších těstovin od 85 Kč do 105 Kč, 2 druhů noků za 100 a 105 Kč, 2 druhů rizot za 80 a 95 Kč, 3 druhů omelet po 55 Kč, 9 druhů masových pokrmů od 69 do 100 Kč, 3 druhů ryb za 65 a 150 Kč, 3 druhů slaných palačinek za 55 a 65 Kč, 2 druhů sladkých palačinek za 50 a 55 Kč a smažáku za 55 Kč. Čeká tu na Vás i 7 druhů zeleninových salátů v cenové hladině 65 až 80 korun. Sedm druhů kuřecího masa pořídíte v Sartii za 90 až 100 Kč. Přílohy k hlavním jídlům se pohybují mezi 20 až 30 Kč. Jako dezert na závěr si můžete dát zmrzlinu.

Pizzu Capricioza, kterou jsme si objednali, přinesla druhá, neméně sympatická servírka během osmi minut, což nás mile překvapilo, jelikož jsme už oba měli velký hlad. Pizza byla průměrná, větších rozměrů ale podle našeho názoru s nadbytečným množstvím rajčatového protlaku. Chuť ově však byla pizza vyvážená a docela jsem si pochutnal. Platit je možno i prostřednictvím stravenek Sodexhopass (Gastropass) a Ticket Restaurant. Od naší poslední návštěvy před více jak dvěma lety si pizzerie nadále udržuje velmi slušnou úroveň.

Čtenářům Spořilovských novin a návštěvníkům Spořilova, můžeme tuto jedinou spořilovskou pizzerii doporučit. Telefon do Pizzerie Sartia je: 603 954 954 nebo 272 769 500.

Marek Mahdal

Příště:
Velkopopovická restaurace na starém Spořilově

Ptáci na spořilovském sídlišti

Už v titulku se mi chtělo psát o spořilovské avifauně, ale pak mi to připadlo moc nóbl. Vždyť většina těch našich drobných "spolubydlících" jsou jen prostí, někdy téměř neviditelní společníci - ptáci, které bývá spíš slyšet než vidět.

Na spořilovském sídlišti za dobu od jeho založení prošla skladba zdejší ptačí říše podstatnou proměnou. A to hned z několika důvodů. Především tu dříve nebylo tolik stromů a keřů jako dnes, a ty jsou pro život ptactva velmi důležité. Tito naši drobní spoluobytelé v nich nacházejí úkryt, stavějí si v nich svá hnízda a v neposlední řadě na nich nacházejí svoji potravu - drobné živočichy, zejména hmyz. Dále proto, že tu ještě nějakou dobu zůstávali dřívější ptačí obyvatelé - původně žijící na polích, která se rozprostírala tam, kde dnes stojí jen domy. Ti původní - třeba skřivani, kteří tu ještě na počátku osídlování sídliště prozpěvovali - se nepřizpůsobili. Nemohli, vyžadují jiné životní prostředí, a to nově vzniklé jejich způsobu života nevyhovovalo. Postupně mizeli a jejich místo zaplňovali noví ptačí obyvatelé, kteří se zde během více než čtyřiceti let napevno uchýlili a s nimiž se teď denně setkáváme.

Ale zkusme začít od nuly.

Vůbec první přistěhovalci byli vrabci. Vrabčí havě v hojném počtu brzy objevila výhody bydlení na balkonech a v lodžiích, které jsou prakticky ve všech domech. Pilně tam snášeli uschlý rostlinný materiál a budovali z něj svá rozčepýřená a neesteticky vypadající hnízda. Když se obyvatelům to jejich hospodaření nelíbilo a hnízda snesli, urputně a s nevidanou pílí stavěli hned další. Večer byl balkon čistý a ráno v sedm hodin už tam byl zase základ pro hnízdo nové. Některým lidem ale nevadili, nechávali je na pokoji, takže mohli dlouho mezi spořilovskou ptačí osádkou kralovat.

Dnes jich je na sídlišti již jen poskrovnu. Lze je nalézt třeba v sebemenších skulinách ve stěnách některých účelových staveb, třeba transformátorů nebo objektů patřících plynárnám. Dokonce se usídlili v již nefungujících větracích dřívějších hospod nebo jiných veřejných objektů. Akdo je zdecimoval? Přece náš dnešní hojný ptačí společník - hašteřivý a nesnášenlivý kos. Původnímu obyvateli lesů a zahrad starého Spořilova se na sídlišti zalíbilo, a to zejména proto, že se tu rozrostly stromy, jednotlivé keře nebo celé křovinné porosty, kde nachází vhodné životní stanoviště. Agresivita a nesnášenlivost kosa byla hlavní příčinou toho, že vrabec neměl nejmenší šanci se na sídlišti ve větším počtu udržet.

Takže dnes už brzy zrána, ještě před rozedněním, ohlašuje svou přítomnost halasným zpěvem. Ten opakuje i v průběhu dne a také v podvečer, kdy se připojují k jeho trylkování i drozdí, kteří zaletují na sídliště pravděpodobně ze starého Spořilova. V křovinách a v hustém stromoví se kosům daří dobře a dovedou se škopit a handrkovat mezi sebou o svůj životní prostor velmi intenzivně a neurvale. Je zajímavé, jak si čile vedou po deštích, kdy na chodníky vylézají žížaly - pravá to jejich pochoutka.

Ze sídliště úplně zmizel chocholouš. Nebyl sice příliš hojný, ale zkoušel přizpůsobit se kolem popelnic a kontejnerů. Ted' už jej není vidět delší dobu - asi odletěl za lepším, někam tam, kde se chovají koně, v jejichž kobližcích se rád přehrabuje; to zřejmě dobře vyhovuje jeho gurmánským choutkám. Zato hojnými dnešními obyvateli spořilovského sídliště jsou sýkory; zdomácněly tu koňadry, parukářky i úhelničci a ozývají se už od zimy - od Vánoc, kdy se začínají připravovat na budoucí hnízdění, pilně prozkoumávají větve stromů a hledají co by sluply.

Kromě sýkor se tu zabydlel napevno ještě jeden ptačí druh - pěnkavy. Bezvadně vypěvují a intenzivně se podílejí na ptačím zabydlení sídlištního prostoru.

Jak sýkory, tak i pěnkavy jsou hezčí i na pohled, příliš se lidí nebojí a nalétávají houfně na krmítka, která rozvěšují lidé na nízkých stromech. Tito ptáčci zřejmě zůstanou stálými sídlištními usedlíky.

Na sídlišti se občas najde i pěkně se ozývající zvonek zahradní. Nesmíme zapomenout ani na hrdličky. Ty sice nejsou stálými obyvateli sídliště, ale v některých letech je slyšíme - tak jako kosy - už od rána. Rovněž zde nacházejí vhodné životní prostředí a když se vytráčí, tak asi jen do blízkého okolí - na starý Spořilov nebo do Hutí - k Hamerskému rybníku, tam jsou vidět stále.

V některých letech se na sídlišti objevují poštolky. Svá hnízda si staví na plochých střechách domů v závětrí výtahových šachet, na věžácích, ale i třeba v květinových korýtkách přímo za okny bytů. V okolí našeho domu odchovaly v minulých dvou letech dva páry poštolek po třech mladých, která si vedla velmi zdatně jak při konzumaci myšek, které jim starí přinášeli, tak i při objevování světa při opuštění hnízda. Pokud jde o přísun aprovizace, nepohrdla poštolčí mládež ani mláďaty holubů.

O ptáčích na spořilovském sídlišti by se dalo psát donekonečna. Přechodně se tu objevují v zimních obdobích návštěvníci z Východní a Severovýchodní Evropy - havrani v lesklých černých fráčcích, kteří donekonečna probírají se svými kamarády kavkami a někdy i vránami trávníky a hledají něco na zub - nebo na zobák? Z okolí Hamerského rybníka, povodí Botiče a ze sadu na jižním okraji sídliště občas přilétají straky, někdy i sojky. Zahlédnout je tu možno i žlunu šedou, která přicestovala snad z Krčského lesa a občas pilně hrabe v listí na trávnících mezi domy. Ještě v nedávné době pak bylo možno slyšet i vidět na pozemku zarostlém náletovými dřevinami mezi tramvajovou smyčkou, jižní spojku a Hutěmi koroptve.

Každé léto se prohánějí s velikým pískavým křikem nad sídlištěm hejna rorýsů; kde hnízdí není jasné. Občas, zvláště v zimním období, navštíví sídliště i rackové, kteří loudí o něco k snědku; ti se v té době v hojném počtu vyskytují spolu s dalším vodním ptactvem na Hamerském rybníku v Záběhlicích. Když už je řeč o Hamerském rybníku, zmíním se i o zimních hostech ze severních oblastí Evropy vyskytujících se v jeho okolí, o hejnech kvícal. V letošní zimě jich bylo v zahradách za záběhlickým kostelem jako naseto a úspěšně tam likvidovaly spadaná jablka.

I když nejde o ptáka, musím se zmínit ještě o jednom letci, který se nad spořilovským sídlištěm objevil teprve nedávno - o netopýru. Třepetá se za soumraku mezi domy a pídí se po létavém hmyzu, který je jeho hlavní potravou. A kde ten ložuruje? To se neví; normálně to bývá ve věžích kostelů nebo v otevřených púdách starých budov. Ty ale v okolí Spořilova těžko najdeme.

O holubech raději mluvit nebudu. Ne že by to nebyli pěkní ptáčci. Naopak, jsou líbiví, krásně vybarvení, každý je jinak pestrý a docela pěkně vrkají. Ale chcete-li mít ve svém okolí - na balkonech nebo na parapetech oken čisto, nedá se s nimi moc kamarádit; vůbec jim nejsou jasné základní hygienické návyky, toalety jsou pro ně španělskou vesnicí, ulehčí si docela požeňnaně tam, kde je to zrovna napadne.

(štk)

Kde všude je Spořilov?

Lhot, Lhotek a mnoho -ovic, těch jsou v naší zemi stovky."Napadlo Vás někdy, jestli je u nás v Česku nějaký další Spořilov?

Pátrali jsme po lokalitách, která nesou stejné jméno jako naše pražská čtvrť. Několik Spořilovů jsme skutečně našli. Pro ten nejbližší nemusíme "chodit" moc daleko. Když se dáte v Brandýse nad Labem směrem na obec Záruby, tak projedete právě Spořilovem. Tak se totiž nazývá jedna ze čtvrtí tohoto polabského souměstí.

Další Spořilov je sídlištního rázu. Ano, panelové sídliště Spořilov najde také v Broumově ve východních Čechách.

I Pardubice mají svůj Spořilov jakožto městskou čtvrť.

Sídliště Spořilov je i částí středočeského Benešova u Prahy.

Jistě jich existuje více, ale ten náš Spořilov je ze všech ostatních "českých Spořilovů" tím nejlepším místem. Pojednává o tom i jeden z prvních článků na Spořilovských novinách z července 2004.

Vážení čtenáři, jestliže při svých toulkách světem objevíte další Spořilov, napište nám o tom!

(mm)

Jak mi na Spořilově zmizelo auto

Včera jsem zažila vůbec nejhorší ráno na Spořilově.

Na Spořilově bydlím od léta roku 2002. Předtím jsem přes dvacet let bydlela na pražské "severní terase". Spořilov jsem si oblíbila a trávím tu skoro každou volnou chvíli. Mám ráda Třešňovku, kam chodím se svým psíkem Bobíkem, uličky Starého Spořilova i Hamerský rybník a přilehlé sportovní centrum. Od teďka ale mezi má "oblíbená" místa rozhodně

nepatří spořilovská parkoviště."Asi už tušíte proč.

Můj druhý květnový pracovní den na Spořilově se proměnil ve špatný sen. Tak jako každý den jsem měla zaparkované auto na malém parkovišti nedaleko mého bytu. Ráno, kolem čtvrt na sedm se blížím k místům, kde jsem auto předešlého dne zaparkovala a vidím jen prázdné místo. Absolutní ŠOK!!! "Bylo mi jasné, že je zle, že můj plechový miláček nebyl odtažen, třeba z důvodu špatného parkování. Ne, něko ho zkrátka ukradl. Ten svíravý pocit beznaděje mi vehnal slzy do očí. Když jsem se jakž takž vzpamatovala, volala jsem tu hroznou novinu všem známým a duševně jsem se připravovala na sepisování protokolu na místní služebně Policie ČR. Lustrování v databázi odtažených a hledaných vozidel trvalo jen pár minut, o to delší bylo sepisování vlastního protokolu o krádeži. Překvapilo mě, že to bylo psáno "na počítači", holt pokorok! Nicméně naděje, že mé autíčko najdou je mizivá. Jeden starší pán, co tady čekal s podobným problémem, mě utěšoval slovy. "To víte paní, to už je rozřezaný na náhradní díly..."

A tak se postupně smírjuji s hořkou skutečností, že i na Spořilově se kradou auta (všech značek a všeho stáří). Přesto: Naděje umírá poslední...

4. května 2005 zaslala čtenářka Spořilovských novin, která si nepřála uveřejnit své jméno.

Stalo se na Spořilově

* 16. března 2005 vyšlo 2. číslo Spořilovských novin.

* 1.dubna 2005 se ve spořilovské knihovně konala Noc s Andersensem (pohádková noc v knihovně).

* Na sídlišti Spořilov II havarovalo ve středu 6.4.2005 policejní auto.

* 19. dubna 2005 došlo v souvislosti s otevřením OC Eden ke změnám na autobusových linkách MHD č. 213 a 260.

* Školní jídelny spořilovských základních škol zajišťují stravování pro důchodce. ZŠ Na Chodovci 2700 nabízí pro důchodce obědy za 40,-Kč. Oběd si lidé můžou odnést domů v přinesených nádobách, nebo sníst v jídelně, a to od 11:00 hod. – 11:45 hod. ZŠ Jižní 750 nabízí obědy rovněž za 40,- Kč. Obědy z této jídelny je nutno zkonsumovat přímo v jídelně, a to od 11:15 hod. – 11:45 hod.

* Základní umělecká škola v Dunické ulici č.3136 na spořilovském sídlišti pořádala na konci dubna již IX.ročník svého školního festivalu.

* 15. dubna - projekt ZOH (viz s. 1)

* ZŠ Jižní 12. května slavnostně znovuotevřela školní budovu z roku 1963.

* 25. května pořádala ZŠ Na Chodovci na školním hřišti Jarní slavnost.

* 15. června byla expozice Geoparku rozšířena o vulkanity ze Slovenska.

* Jan Pavel II. a jeho předchůdci očima filatelie - filatelistická výstava ze sbírky Josefa Pavely se konala 19. června v sále kostela sv. Anežky na Spořilově. Pořádalo Místní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu Praha Spořilov.

(red)

Spořilovské noviny
www.sporilov.info

Tištěná ukázka z internetové prezentace Spořilovských novin určená všem přátelům, rodákům a občanům Spořilova. 3/2005.

Redakce:
Mgr. Tomáš Hromádka
Marek Mahdal, DiS.

Kontakt:
Mgr. Tomáš Hromádka,
Hlavní 81, 141 00 Praha 4.
noviny@sporilov.info
<http://www.sporilov.info>
Tel. 777 944 684

Prohlášení: Tyto Spořilovské noviny nejsou periodickou tiskovinou vycházející ve smyslu zákona 302/2000 Sb.